

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 11. Sufficit-ne ad frequentem Communionem carere affectu peccandi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

niente aut Deo judicante plectuntur. cc

Verum autem , & præcipuum ex mediis , ad discernendum sit ne in nobis aliquis affectus peccati venialis , est expendere , seu examinare , an aliquam adhibeamus diligentiam , ut præveniamus naturæ nostræ , ad hæc peccata propensionem ; & fideliter applicemus remedia , quæ ab his eximere nos possunt . Sic qui propensus est ad levia mendacia proferenda , debet , quantum fieri potest , ante Communionem se retractare . Ille qui nimis propensus est ad sua commoda inordinate quærenda , deberet se exercere in aliqua mortificatione quotiescumque agnoscit amorem suarum commodatum illum impulisse ut Deum leviter offenderet : qui se ad vanam gloriam inclinatum videt , deberet se in rebus humilibus exercere , ut se abjectum ostenderet coram illis cuius estimationem inaniter prosequebatur , & sic de cæteris .

Quæst. II. Sufficit-ne ad frequentem Communionem carere affectu peccandi ?

Resp. Præterea requiritur , ex Divo Salesio supra citato , magnum communicandi desiderium . Quare S. Chrysostomus ait , *Nemo igitur cum nausea accedit , nemo remissus : sed excitati , ac incensi , ac ferventes omnes accedant.* Non videtis quantâ infantes animi alacritate mamillas arripiunt ? Qua pressione palpillis infigunt labia ? Non minori cupiditate nos quoque ad hanc mensam , & ad hujus Calicis spiritualem accedamus papillam ; imò verò majori desiderio quasi lactentes pueri gratiam Spiritū sugamus . Unus sit nobis dolor , una mœstria , si hoc alimento spirituali privamur .

cc S. Chrysost. hom. 83. in Matt.

Verum ne nosmetipſos in hoc desiderio fallamus , sciendum est , hujusmodi desiderium duplicitis esse generis , sicut duplex est fames

circa corporale nutrimentum; altera quæ provenit ex vera digestione, seu concoctione, estque salutaris; altera quæ provenit ex stomachi intemperie, estque mala, seu perniciosa; quia indicat aliquam indispositionem: sic accedit in nostro casu, & attentè advertendum est, an hoc desiderium communicandi, sit vera fames spiritualis alimenti, & procedat ab animo divino amore inflammato, ut ait supra relatus Divus Thomas; quo sit ut cupiamus uniri Christo, & ejus vitâ vivere? an sit perniciosa fames ab extranea aliqua causa, aut virtuosa qualitate proveniens, ut cum quis ob mundi honestatem, ad virtutis ostentationem, aut ob alia hujusmodi motiva ad sacram Communionem accedit.

Argumentum tutissimum, & evidentissimum in hac fame discernenda, est fructus, seu progressus qui percipitur ex sacra Communione, cum iuxta sanctos Patres, Jesus-Christus in hoc Sacramento se nobis praebeat, ut verè Dii simus, sicut ipse verè est homo. Idcirco si post Communionem quis fideliter carat abstinere ab iis omnibus, vel etiam minimis, quæ Deum offendunt, viarios afflatus superare, & à maculis quæ ex prava cupiditate nascuntur, se continuò purgare: tunc verum sine dubio est desiderium communicandi: tunc vera omnino fames Divini illius cibi.

Ques. 12. Est-ne consulendum iis qui se peccatorum mortalium consciens norunt, ut statim post Confessionem communicent?

D. Th. in 4. *Resp.* Dicendum, cum Divo Thoma, quod dist. 9. art. 4. non esset consulendum alicui, quod statim post q. 1. in resp. peccatum mortale, etiam contritus & confessus, ad 2. quæst. sus, ad Eucharistiam accederet, sed deberet, nisi magna necessitas urgeret, per aliquod tempus propter reverentiam abstinere.